

Min tid på F10

Nedtecknat av Bertil Bjäre

En söndag som dagofficer på 50-talet

Det är en söndag i början på 50-talet med dåligt väder – ordentligt blåsigt, lågt i tak, duggregn och mycket disigt. En lottakurs skall ha en avslutningsmiddag på officersmässen på kvällen och jag är inbjuden att delta.

Jag ligger och vilar på dagofficersrummet när vakten ringer och något upphetsat meddelar att ett främmande flygplan har landat på fältet. Jag tar på mig koppel och pistol, som jag laddar. När jag kommer ner på fältet står ett mindre sportflygplan parkerat på plattan borta vid 1.division. Utanför står föraren - en civil man - och framför honom vaktsoldaten som patrullerade utanför hangarerna och personal från flottiljvakten. Soldaten har tagit bort säkringsbrickan på kpisten och föraren ser inte nöjd ut med sin situation.

Det går lätt att återställa ordningen och börja prata med föraren. Det visar sig att han är dansk och varit på väg från Torslanda till sitt hemmafält på Själland. Han har flugit under moln och lyckats trassla sig över åsen med sedan bedömt att han var tvungen att avbryta och landa på fältet han ser - F10. När han landat ser han ryggen på en gestalt som kurar ihop sig i ett regnplagg. Han är inte observerad och taxar in bakom gestalten. Denne noterar plötsligt vad som finns bakom honom agerar genom att med kpisten dirigerar honom till plattan där han kuperar och lämnar flygplanet. Bilden blir den jag beskrivit ovan.

Han avser inte fortsätta sin flygning förrän vädret blivit bättre. Vi går till en telefon så att han kan ringa till berörda flygledningsorgan och sin hustru. Han kommer överens med henne att hon skall komma och hämta honom med bil. Under vårt följande allmänna samspråk berättar jag att jag skall gå på lottamiddagen på kvällen. och föreslår att jag skall fråga om han är välkommen med. Det är han mycket gärna och vi får en trevlig kväll tillsammans med lottorna på kvällen.

Så småningom dyker hans hustru upp. Hon ser klart undrande ut när hon ser hur hennes make har tillbringat sin väntan på hennes ankomst i angenäm form och sällskap.

Därmed skulle den episoden vara över men så blev det inte. Den fick ett kort efterspel. När jag någon tid efteråt cyklade in genom vakten på morgonen låg där ett paket till mig. Paketet innehöll en god flaska konjak och ett medföljande brev med ett tack för ett oväntat och vänligt omhändertagande.

Med det var episoden slut. *Bertil Bjäre*